

jen polovina přičtena následkům úrazu a druhá polovina vlivu stáří a aby závazek dovolatelů k placení důchodu byl omezen na dobu do 65. roku věku.

Čís. 17519.

Byl-li exekuční titul (rozsudek pro zmeškání) odstraněn povolením navrácení v předešlý stav, jest se domáhati zrušení exekuce, povolené podle zrušeného exekučního titulu návrhem ve smyslu § 39 č. 1 ex. ř., nikoliv žalobou o nepřípustnost exekuce.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, R I 448/39.)

Podle tvrzení žalobce povolil okresní soud v P. usnesením ze dne 8. září 1933 na návrh žalované proti němu exekuci k vydobytí pohledávky 2.270 Kč zabavením pohledávky žalobcovy vůči Živnostenské záložně v P. Okresní soud exekuční v P. usnesením ze dne 21. června 1937 přikázal tuto pohledávku žalované k vybrání. Exekučním titulem byl rozsudek pro zmeškání okresního soudu v P. ze dne 9. června 1933. Návrhu žalobcovu na vrácení v předešlý stav bylo vyhověno a onen rozsudek pro zmeškání byl zrušen usnesením prvního soudu ze dne 4. prosince 1933. Žalobce se domáhá proto pořadem práva vyslovení nepřípustnosti exekuce, opírající se o exekuční titul, nyní zrušený. První soud uznal podle žaloby. Odvolací soud z podnětu odvolání zrušil rozsudek prvního soudu i s řízením jemu předcházejícím jako zmatečný a žalobu odmítl. Důvody: Jde v podstatě o návrh na zrušení exekuce podle § 39 č. 1 ex. ř. Při tom jest nerozhodno, že exekuční titul nebyl zrušen pravoplatným rozsudkem, nýbrž usnesením, povolujícím navrácení v předešlý stav. S hlediska § 39 č. 1 ex. ř. záleží jen na tom, zda exekuční titul byl úřadem k tomu povoláním zbaven účinnosti. Je však lhostejno, stalo-li se tak právě rozsudkem (srov. Sb. n. s. čís. 256). Soud musí v případech § 39 ex. ř. rozhodnouti na základě předepsaného řízení a jest pořad práva o rozhodnutí o otázce, má-li býti exekuce v případech § 39 zastavena, nepřípustný (srov. Neumann, komentář k ex. ř. u § 39). Obranu, že exekuční řízení postrádá exekučního titulu, nelze přivést k platnosti pořadem práva, nýbrž jen v exekučním řízení návrhem na prohlášení exekuce za nepřípustnou (Sb. n. s. čís. 5861). Ježto o této obraně žalované, že exekuce proti němu vedená postrádá exekučního titulu, zahájeno bylo řízení sporné, trpí řízení to i rozsudek v něm vydaný zmatečností podle § 477 č. 6 c. ř. s. a bylo proto napadený rozsudek i řízení jemu předcházející ve smyslu ustanovení § 477, odst. 1 a § 478, odst. 1 c. ř. s. zrušiti jako zmatečné a žalobu odmítnouti (§§ 494, 495 c. ř. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení odpovídá stavu věci i zákonu a stačí proto odkázati na jeho v podstatě správné odůvodnění, k němuž se připojuje ještě toto: Předpis § 39 č. 1 ex. ř. ustanovuje, že je exekuci a to jen na příslušný návrh (druhý odstavec téhož zákonného ustanovení) zrušiti, byl-li exekuční titul odstraněn. Zrušení exekuce je tedy jen následkem odstranění exekučního titulu, totiž prohlášení jeho za neplatný, zrušený nebo neúčinný. Návrh na zrušení exekuce podle § 39 č. 1 ex. ř. může ovšem podle posledního odstavce § 39 ex. ř. býti spojen se žalobou, aby exekuční titul byl prohlášen za neplatný nebo za neúčinný, aneb aby byl zrušen. Než v případě, o nějž jde, byl exekuční titul již odstraněn, neboť rozsudek pro zmeškání okresního soudu civilního pro vnitřní Prahu ze dne 9. června 1933, tvořící exekuční titul, byl usnesením téhož soudu ze dne 4. prosince 1933 po povolení navrácení v předešlý stav zrušen. Bylo proto podati již jen návrh na zrušení exekuce ve smyslu § 39 č. 1 ex. ř. a ne žalobu na nepřipustnost exekuce a rekursní soud nepochybil, když uznal, že rozsudek i řízení jemu předcházející trpí zmatečností podle § 477 č. 6 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.).

Čís. 17520.

Účastníky řízení o vyklizení přiklepnuté nemovitosti a její odevzdání vydražiteli jsou jen vydražitel a povinný. Třetí osobě, do jejíhož práva bylo výkonem vyklizení zasaženo, přísluší za předpokladů, uvedených v § 37 ex. ř., žaloba podle tohoto předpisu nebo právo, domáhati se nápravy podle § 68 ex. ř., nikoliv ale rekurs do usnesení, vydaného v řízení o vyklizení nemovitosti.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1939, R I 708/39.)

Prv ý s o u d nařídil podle § 156 (2) ex. ř. odevzdání vydražené nemovitosti vydražiteli. Rekursní soud odmítl rekurs Antoinína F., který nařízenému odevzdání nemovitosti odporoval poukazem na svá nájemní práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl jeho rekursu.

D ů v o d y:

V projednávané věci jde o odevzdání nemovitosti vydražiteli podle § 156, druhý odstavec ex. ř. Toto odevzdání jest vykonati podle § 349 ex. ř., jenž ustanovuje, že výkonný orgán odstraní osoby a movité věci, je-li toho k účelu vyklizení třeba, a uvede vymáhajícího věřitele v držení odevzdávaného předmětu. Exekuční titul k odevzdání nemovitosti tvoří tu příklep, udělený vydražiteli proti povinnému, a proto jen vydražitel a povinný jsou účastníky tohoto exekučního vyklizení nemovitosti a jejího odevzdání vydražiteli. Jiné osoby, jež tvrdí k nemovitosti, o jejíž